

Sygn. akt II KO 63/22

POSTANOWIENIE

Dnia 12 sierpnia 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w sprawie A. A.

po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 12 sierpnia 2022 r.

w przedmiocie oczywistej omyłki w obliczeniu terminu

na podstawie art. 105 § 1 - 3 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

sprostować oczywistą omyłkę w obliczeniu terminu w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 10 sierpnia 2022 r., sygn. akt II KO 63/22, w ten sposób, że sformułowanie „do dnia 7 listopada 2022 r.”, zastępuje określeniem „do dnia 8 listopada 2022 r.”.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 sierpnia 2022 r. Sąd Najwyższy zastosował o godzinie 15:00, na podstawie art. 545 § 1 k.p.k. w zw. z art. 538 § 2 k.p.k. i art. 258 § 2 k.p.k. wobec A. A. tymczasowe aresztowanie na okres 3 miesięcy, przy czym sprecyzował, że środek zapobiegawczy winien trwać do dnia 7 listopada 2022 r. Należy jednak stwierdzić, że doszło do oczywistej omyłki w obliczeniu tego terminu.

Przepis art. 127b k.p.k. stanowi między innymi, że jeżeli czas trwania środków przymusu jest określony w miesiącach, to przyjmuje się, iż miesiąc liczy się za 30 dni. Ten sposób liczenia terminu jest niezależny od tego, ile w danym miesiącu jest dni. Z kolei, zgodnie z art. 127c k.p.k., za dzień trwania środka

przymusu skutkującego pozbawieniem wolności przyjmuje się okres 24 godzin liczony od chwili rzeczywistego pozbawienia wolności. Z tymi przepisami korespondują także rozwiązania zawarte w art. 12c k.k.w. i w art. 12d k.k.w.

W tej sytuacji stało się zasadne sprostowanie oczywistej omyłki w obliczeniu terminu trwania tymczasowego aresztowania, zgodnie ze wskazanymi powyżej przepisami. Jednocześnie należy zwrócić uwagę, że nie ulega zmianie czas trwania środka zapobiegawczego oznaczony w godzinach, a zatem winien trwać do dnia 8 listopada 2022 r., godz. 15:00, co jasno wynika z sentencji postanowienia z dnia 10 sierpnia 2022 r., gdzie precyzyjnie wskazano godzinę zastosowania środka.

[as]